

AKRINAR

İnönü

HALKEVİ

Sayı : 38

Ağustos 1939

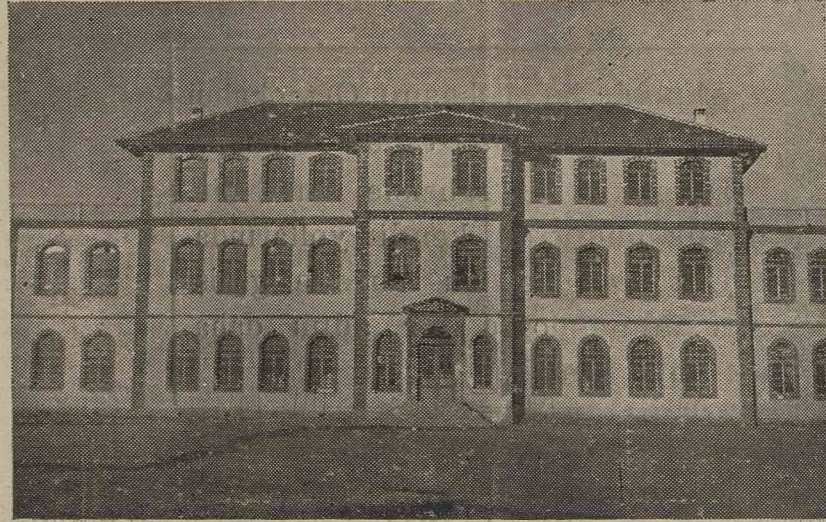
Yıl : 4

1934

Kemal

Akpınar bu nüshasını Ortaokulun
genç kabiliyetlerine tahsis etmiştir.

Dergimiz, bu tahsisle istikbalin
büyük ümitlerini kendi yollarında
teşvik ettiğine, bu suretle geniş
maksadına doğru bir adım daha
attığına kanidir..

OrtaOkulumuz

AKPINAR

NİĞDE HALKEVİ DERGİSİ

Haziran devresinde Okuldan mezun olan öğrencilerden bir grup

Okul Kapanırken

Ayrılıyoruz . Elveda ey güzel okul . Bu güne kadar sende ne güzel, ne unutulmaz vakıtlar geçirdik . Düşünüyorum ; sensiz artık nasıl yaşıyacağım . Sınıf arkadaşlarım, iyi kalbli, zengin kafnlı öğretmenlerim sizlerde elveda .

Görüyorum ve anlıyorum ki bu ayrılık her kesi sarmış, herkesi düşünüyor : Okuldan, arkadaşlarımdan ve kıymetli öğretmenlerimizden ayrıl-

mak hepimize güç geliyor, hepimizi üzüyor : Fakat ayrılmak lâzım .

Hayatımızı kazanmak için hayata atılmak, okulda öğrendiklerimizi hayatımız için istifadeli bir hale koymak lazım . İçimizde tahsile devam edemeyecekler var, onlar hemen hayata atılacaklar . Tahsile devam edebilecekler ne mutlu .

Haydi arkadaşlar, hazır olunuz, bizi uzun ve çetin bir yolculuk bekliyor : hayat yolculuğu . Okul bize bu yolda muvaffak olmanın anahtarlarını verdi . Kafalarımız aydın-

Okulun Kız öğrencilerinden bir grup

lık, yüreklerimiz Vatan ve millet sevgisiyle dolu . Yürüyelim, durmadan yürüyelim . Vatana millete hizmet edelim .

Güzel okulum, elveda ! senden ayrılıyor . Senin gurbetine çıkıyoruz . Fakat seni ömrümüzün sonuna kadar unutmuyacağız . çünkü her şeyi senden aldık kafamızı sen aydınlat-tın, kalblerimizi millet ve vatan sevgisiyle sen doldurdun . Sendeki yerimi benden sonra sana gelecek kardeşlerime bırakıyorum : Fakat senin yerin daima bende . Ta kalbimin içinde . Allahısmarladık sevgili okulum .

423 Naci Akdoğan

İsmet İnönü

O, bize karakter, fazilet ve ideal rehberi dir . Genç, ihtiyar her yaşta ona sarsılmaz iman ve sonsuz şükranlarla bağlıyız . Şimdi nurlu ve ışıklı günlerini yaşadığımız sevgili vatanımızın esaret zincirlerini Lozanda O kırdı, O parçaladı . Bu cennet vatanın damarları Onun azm ile demirleşti . İleri Türkiyemizin her in-kılap her ilerleyiş ve hemlesinde büyük bir hizmeti büyük bir enerjisi olan Millî Şefimizi daima başımızda görmekle Ona karşı şükran ve bağlılığımızın ifadesi olan müstesna bir sevince gark oluyoruz . Onun sulh ve zafer kanatları altında Millî Davalarımızın tam bir muvaffakiyetle başarılabacağına tamamilen inanıyoruz .

Erkek öğrenciler 19 Mayıs İdman şenliklerinde

Millî İdeal yollarında koşarken kuvvet ve kudrdtimizin hızını ondan alıyoruz . Onun elinde gerilen bir yay, Onun isabetle atacağı çelik bir okuz . Onun yolundan ebediyete akan bir hız, Onun etrafında yenilmez ve daima taşan bir kuvvetiz .

Millî Şefimiz Yüce İsmet İnönü, bize bahsettiğiniz bu Vatan toprakları üzerinde, hür çalışıp bahtiyar yaşayışımızda, Ebedi Atamızın kutsal ruhunu derin bir acile duyarken; yegâne ve en büyük teselli olarak seni buluyoruz .

İnönülerden Lozana, Lozandan Hataya kadar bir çığ gibi akan yüksek kutsiyet ve kutretinizi, aynı hızla ta ebediyet kadar idame etmiye azmetmiş olan biz, Türk gençliği, nasıl kutsal bir vazife ile mükellef olduğumuzun sevincine doyamıyoruz . Ulu Şefimiz siz daima varolun .

Sınıf 3. A . A. Bayram Tanyeli

RÜYAMDA ATAMLA

Saat ona geliyor . Yarınki derslerim pek kolay değil : Fakt bu uyku ! bir türlü beni raht bırakmıyor . Göz kapaklarım ağırlaştı . nerdeyse olduğum yerde uyuyu vericeğim . Hayır inad ediyorum : uyumıyacağım . uykuyu yeneceğim ! fakat ne gezer . gözlerim kapanıyor . Bu uyku ne anlaşılmaz, meğer ne yezilmez bir kuvvetmiş .

Mücadele ederken, çalıştığım kitap, tarih kitabım elimde uyumuş kalmışım .

Bir rüya : aman yarabbı . neredeyim . Bütün sınıf arkadaşlarım bir yerde toplanmış, güzel bir bahçe ortalık bahar : yeşil yapraklı ağaçlar, menekşeler, cıvı cıvı kuşlar ötüşüyor . Kendi kendime soruyorum :

Arkadaşlarım burada ne yapıyor-

19 Mayıs şenliklerinde öğrenciler geçit resmi yapılarıken

lar acaba! O etrafını sardıkları adam kim? Tarih öğretmenimiz mi? hayır hayır hiç benzemiyor.

Arkadaşlarıma doğru koşuyorum. okadar dalmışlarki. işte yanlarındayım. Gözlerime inanamıyorum. Heyecan duyuyorum. Allahım, yanlışımı görüyorum. Hayır hayır Ta kendisi. Fakat ne kadar genç: saçları sarı, hayır sarı değil: atlandırılmıyacağım bir renkte: bakır gibi, Tunç gibi. Yüzü ne kadar tatlı, gözleri ne kadar derin evet ta kendisi. Fotoğraflarında gördüğüm gibi..

Atam, biricik atam, büyük atam, milletin atası, Atatürk! arkadaşlarımla görüşüyor. Onlara bir şeyler soruyor.

Sessice arkadaşlarımla arasına katıldım.

Benim için ne büyük bir saadet; bu dakikada Atamla bir yerde bulunuyorum. O şimdiye kadar gördüğüm insanların hiç birisine ben-

zemiyor. Mavi ve irade dolu gözleri her kesi içine almış.

Kalbim heyecandan, yuvasından fırlayacak gibi çarpıyor.

Arkadaşlarıma mütemadiyen sorular soruyor. yanına okadar sokulmuşum ki, bir aralık elini omuzuma koydu: Tatlı ve cesaret verici bir sesle:

— Söyle, bakayım, sen hangi sınıftasın? dedi: Hemen cevap verdim:

— Niğde Orta okulun 3 üncü sınıfında.

En çok hangi dersleri seviyorsun?

— Tarihi. kendi Tarihimizi.

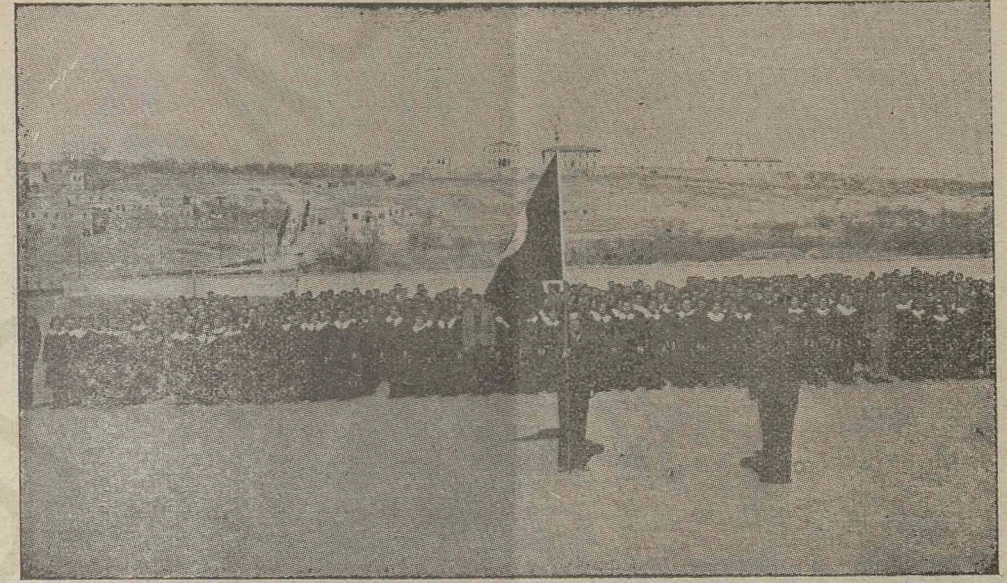
Gülümsiyerek:

— Ya, neye Tarihi diğerlerinden daha çok seviyorum?

— İnsan kendi Tarihimi sevmezmi atam, O tarih ki bütün tarihlerin tarihi ve en güzeli!

— Bravo çocuğum. dedi ve arkamı okşiyarak:

— Tarihimi bilmiyen, kalbinde ec-

Pazartesi sabahı Okulda Bayrak merasimi

PAZARTESİ SABAHİ OKULDA

Bu sabah uyandığım zaman kalbimde, nereden geldiğini bilmediğim bir sevinç kaynıyordu. Bu sevincin nereden geldiğini anlamak için biraz düşünmekten kendimi alamadım. Nihayet anlaım ki: Bu sevinç yerinde bir sevinçtir. Çünkü bu gün bir buçuk gündenberi hasretini çektiğim Okuluma, öğretmen ve arkadaşlarıma kavuşacaktım. Gene anladım ki: bu sevinç okul, öğretmen ve arkadaşlarıma kavuşmaktan ziyade okulun büyük bir merasimle açılışından ileri geliyordu. İşie beni asıl sevindiren bu.

dat kuvveti ve sevgisi olmyan bir insan kenden ve yarınından eminölamaz

Annemin:

— Sabah oldu kızım, okula geç kalacaksın! diyen çağrışıyla uyan-dım. güzel rüyam yarım kaldı..

150 Nedime Erandaç

Bu sabah merasimde bulunmak için okula her zamanki vakitten biraz erken gitmek lâzımdı.

Okula geldiğim zaman evdeki sevincimin biraz daha fazlalaştığını hissediyor, merasimi sabırsızlıkla bekliyordum. Nihayet bir zil, bir zil daha ve onu takip eden gür düdük sesleri... Merasim başlıyordu. Bir dakika içinde bütün talebeler toplanmış, dünyada bir eşi bulunmıyan güzel dostlarını bekliyorlardı. Biraz sonra acısını kalbimizin içine gömdüğümüz büyük (Ata) nın hatıralarını taşıyan al bayrağımız nazık bir yaprak gibi hafif, hafif titriyor bizi heyecandan kurtarmıya çalışıyordu. Tekrar bir düdük ve gür iki ses:

— Hazırol!..

— İstiklâl marşı!..

Bütün talebeler kalplerinin tâ derinliklerinden gelen bir istekle, çelik gibi hançerelerinden çıkardıkları

Kız öğrenciler 19 Mayıs İdman şenliklerinde

19 MAYIS

keskin seslerle (onu) söylüyorlardı. (O) hepimizi ebedî bir ölümden kurtaran bizi hürriyete kavuşturan İstiklâl savaşının armağan ettiği diğer ikinci bir sevgimizdir.

Ne mutlu onu yazana, ne mutlu onu besteliyene, ne mutlu o al bayrağımızı kalpten gelen bir kudretle elinde taşıyanlara.

Bu güzel Türk bayrağının keskin gölgeleri ve dalgaları altında İstiklâl marşını söyleyen biz gençlere ne mutlu!

Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helâl..

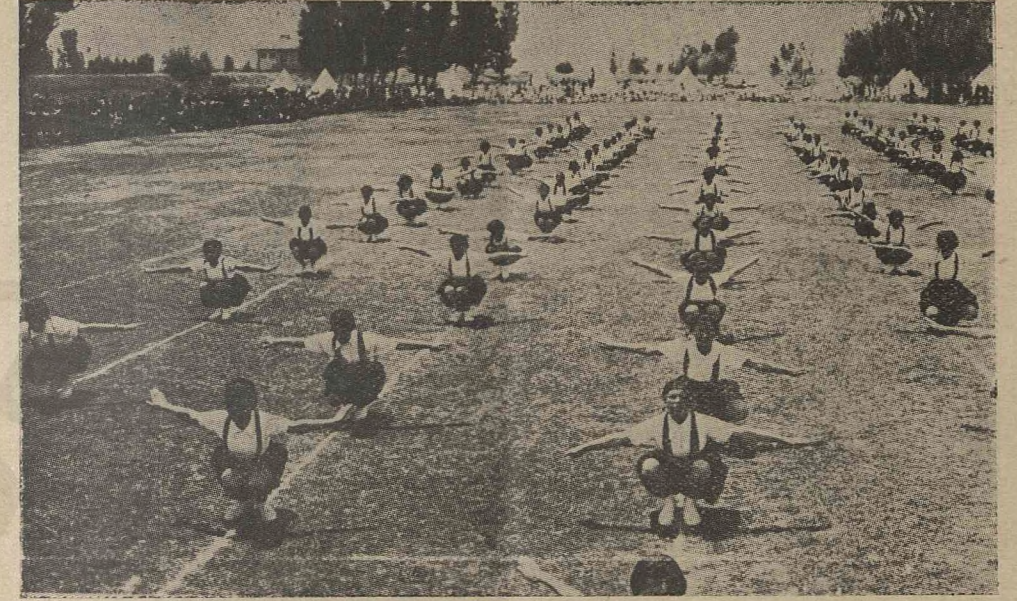
Hakkıdır hakka tapan milletimin istiklâl..

3. Burhan Durutürk

O gündü, yurdum en felâketli zamanlarını yaşıyordu: ordumuz dağılmış, padişah devlete, millete, memlekete ihanet etmişti. Ulusum kanağlıyordu. Vatanıma dört bucağından aç kurt sürüleri gibi düşmanlar dolmuştu. Ne yapmak lâzımdı? Ne yapılabildi? Nasıl kurtulabilirdik, ulusumu kim kurtarabilirdi? Gönüller karanlık, imanlar sönük, bütün ulus betbin ve betbahtı. Sanki dünya çöküyor, kıyametler kopuyordu.

O gündü, Sansunun ufuklarından bir güneş parladı. Yurdumu aydınlatan yurdumun istikbalini yaratan istiklâlini kurtaran ve kuran bir güneş. Karadenizin korkunç dalgalarından Samsunagelen bir gemi karaya bir kahraman çıkardı: Büyük ATA o gün, 19 Mayıs 1919 günü Samsuna ayak bastı. 19 Mayıs ağ-

Kız öğrenciler 19 Mayıs şenliklerinde

lıyan gözlerin yaşlarının dinmeğe, imanların şahlanmağa başladığı, yurdumun düşman pençelerinden kurtarmağa, düşmanın yurdumdan kovulmağa başladığı gündür.

Vatanı kurtarmak ateşiyle yanan heyecan dolu, kuvvet dolu gönüller artık kendilerine baş olacak kahramanı bulmuşlardı, Hemen onun etrafında toplandılar. Gittikçe büyüyen ve sahillere koşuşan dalgalar gibi düşman üzerine atıldılar. Aylar ve yıllar süren savaşı dünya tarihinde eşi görülmemiş zaferler takip etti.

19 Mayıs'ta Samsundan doğan güneş çok geçmeden güzel ve sıcak ışıklariyle bütün yurdu aydınlattı. Düşmanı güzel topraklarımızdan koğup süren o güneşin ışıkları memlekette cümhuriyetimize yaramıyan

yaramıyacak olan muzır veköhneler varsa hepsini birer birer yok etti. Bu güneş yurdumun ufuklarında gün geçtikçe, aylar ve yıllar ilerledikçe yurdumu saran ışıkları içinde aydınlatıp istan bir güneş oldu. 19 Mayıs bu büyük güneşin doğduğu gün için tarihimizde ve kalbimizde unutulmaz bir yer almıştır. Bütün bunları beraber 19 Mayıs biz gençlere ayrılan, gençliğin olan bir gündür. 19 Mayıs güçlü, sıhhatli Türk gençlerinin güç ve sıhhat bayramıdır. Kazandığı ve yarattığı bugünü bize armağan eden BÜYÜK ATA, sen bizimle biz gençlerle daima yaşıyorsun ve yaşıyacaksın.

34 Zühtü Güney

MENEKŞE

Çiçeklerin içinde en çok menekşeyi severim. Toprak üzerine yayılmış yaprakları ve bu yaprakların ortasında uzanan ince bir sab üzerinde boynu bükük, mor renkli, güzel kokulu bir çiçektir. Yaprakları yuvarlak, etrafa yayılmış bir şekilde büyür ve çoğalır. Sümbülün rengi de biraz bunun rengini andırırsa da kokusu ve güzelliği itibarile buna uymaz. Menekşe, çiçegini aştığı zaman dan kopuncuya kadar yahut çiçegin hükmü geçinciye kadar buruşmaz. Bu çiçek, hiç gösterişe kapılmaz. Daima yaprak altında gizlenir. En fazla serin havada açılır. Hava sıcak olursa buruşur fakat yine kokusunu kaybetmez.

3 — A 523 Kemal Sakarya

SERÇE

Küçük vücudu narin,
Renği kumral serçenin
İçli bakışı şirin,
Şenliğidir her yerin.

Sevelim serçeleri
Şenletir bahçeleri
Kibardır besteleri
Cıvıltılı sesleri.

Bir bahar sabahında
Gök mai güneş parlak
Yeşil ağaç dalında
Serçe olmaz mı şakrak.

Ah serçeler serçeler,
Hep baharı heceler
Kışı aslâ sevmezler
Yazdan ise bezmezler
N 214 Melâhat Genç'er

Kedi

Kedi ipek gibi tüyleri iri gözleri sevimli çehresile insanların sevgisini kazanan nazlı, alıngan; icabında bir kaplan gibi yırtıcı ve vahşi, icabında nankör bir hayvandır. Kedi bilhassa avını yakalarken tavrını değiştirir ve vahşileşir.

Bir gürültü anında olduğu yerde durur, gözlerini açar kulaklarını havaya diker bütün dikkatini gürültünün geldiği yerde toplar. Eğer o bir fare ise hücum vaziyetini alır ayaklarını bükerek koşmaya ve atılmaya hazır bir halde bekler. Fare biraz çıkınca üstüne atılır ve yakalar onu kokladıktan sonra emin bir yere götürür. Kedi bu anda iyice neşelenmiştir. Büyük bir iş başaamış muzaffer insan gibi mağrur fare ile oynamaya başlar.

Tesadüfen oraden biris geçse avının elinden gitmesinden korkarak başlar hırlamaya ve lüzum görürse onun üzerine atlamaya hazırlanır. Kedi bütün bu hareketlerinde kaplanı andırır.

Karnı doyduktan sonra bir yalınma safhasına girer ve üç ayağı üzerinde bir ayağını kaldırarak yüzünü gözünü temizlemeye başlar.

Buda bittimi uyku zamanı gelmiş demektir. Onun başlıca yatağı mangal altıdır. Buraya girdimi ayaklarını altına alıp gözlerini yumar uykunun en derin yerinde başlar tatlı tatlı horlamaya.

Sofra başında kedinin hali başkalaşır. Bu sefer usulcaşır yalvaran bir sesle miyavlamaya başlar. yemektekilerin ayaklarına sürünerek sırnaşarak kendine bir pay çıkarmaya uğraşır. Fırsat bulursa sağdan soldan bir tecavüz olmazsa gözle kaş arasında bir şey aşırarak doğru masanın altına kaçır. Bu zamanlarda kedi korkak ve sessizdir.

Yemekte başka zamanlarda kucağa sokulmayan daima kaçan kedi hiç teklif beklemeden ve hatta okadar tektirlere rağmen kucağa atılır.

Kedinin bütün ihtiyaçlarını giderdikten sonra neşesine payan yoktur. O zaman makara yun kâğıt önüne ne gelirse onunla keyifli keyifli oynamaya başlar. Kucaktı sevilirken ve güler yüz gösterilirse kedi nazlı bir hal alır.

Kedi tatlı sözlerden çok mutahassızdır.

Kediye eziyet etmek en büyük fenalıktır.

122 S. Ülkü

Okulnn Müzik kolu bir konser verirken

AY VE DENİZ

Lambayı söndürüp yatağıma girince sabahdanberi kafamda mahşerler yaratan o müthiş uğultular bir kat daha arttı. Yeisler ıstıraplar ve mahiyeti meçhul sancılar pervaneler gibi etrafında dönmeğe başladı.

Bir an... Boğuluyorum zannettim. Yine buhranımı başlıyordu yarabbi!. Üzerimdeki tülü attım; karyoladan indim. Uzaktan bir horoz ötüyor; büyük saat mecalsiz bir ihtiyarın havan döğmesi gibi ağır, ağır on ikiyi vuruyordu.

Bir Nisan gecesi idi.

Camlardan süzülen ayın gümüşü ziyası odayı nurlara garketmişti.

Topuklarımın üzerine basarak yavaş, yavaş balkona çıktım.

Deniz... deniz... Mavi deniz..

Şimdi sehhar bir kadının uzağı ve

siyah eteğı gibi ufka kadar açılıyor ve ay bir gümüş yolda saçlarını yıkayarak yükseliyordu.

Tabiatın bu şiir dolu manzarasına hayretle baktım, göksümü açtım derin, derin nefes alarak esnedim.

Oh işte uzaktan bir sandal geliyor ve kürekler suları bir teviye dövüyor dövüyordu.

Birden sandaldan tiz bir fer-yad yükseldi, çıktı, çıktı birden düştü yok olup gidecek sandım; fakat hayır!. Ses yine fazlaladı. Aman yarabbim! Ne güzel söylüyordu, sesi ne güzeldi ne berraktı ve ne saftı.

Onu dinlemek için dalgalar susmasın mı? Balıklar suların yüzüne çıkıp havaya sıçramasın mı? Bül-bül aczini itiraf ederek bir köşöye büzülüp son nefesini vermesin mi?

Bu ses, nediye bu sayfalar içi-ne nasıl bir kelime karalıyorum;

Sarmaşık

Sakin, temiz, berrak bir bahar sabahı.. Kırağılı çayır arasındaki Gülün dikenli dallarına korkusuzca bir yılan gibi sarılmış süzülüp duran bir çiçek: Sarmaşık, Sarmaşık!

nasıl bir şiir yapayım. Oh, saçmalamağa başladım.. Zannedersen bu ses görünmez bir peri kızının ağzından dökülen nağmelere benziyor.

Sandal uzaklaştı, uzaklaştı ve en sonra kayboldu. Şimdi ortalığa derin bir mezar sessizliği ve ilâhi bir sükut hakim!

Ey deniz! Bu gün okadar sakinsin ki ya büyük bir fırtına doğuracak mahşerler yaratacak nice genç canların yürekler parılayan eninlerini işitecek, yahutta dalgalarından yeni bir Venüs doğuracak-sın.

Ay!. Ay!. Mscalsiz kollarım işte yavaş, yavaş sana kalkıyor.

Bu güzel tabloları bana gösterdiğin için çok minnettarım.

Ay!.. Ay!.. Ah' sen ne büyük bir şiirin annesiymişin.

3 A Mahir Kanat

Oh! ne güzel bir çiçek, sanki tabiatın bütün güzelliklerini kendinde toplamış, bazıları mor, bazıları pembe, bazıları da beyz, bu renkler geliş güzel değil, bir intizanla bir birini takip eder; en alt kısmı koyu daha sonra yavaş yavaş açılır ve ucu-na doğru bütün renkler bir birine karışarak dalgah bir vaziyet alır. Rengi bu kadar güzelde sanki şekli güzel değilmi, elbette güzel: ağzı mavi kubbeye doğru hafif çevrilmiş rarin bir fonograf borusu gibidir.

Bu güzelliğe binlerce renk çiçek içinde herkese bütün çiçeklerden evel görünür orada kendi yoksa bile insanın kafasında onun kayalı canlanır.

Bu kadar zarif Sarmaşık, elinden hüriyeti alınmış bir esire benzer, serbestçe istediği yere uzayamaz, insanlar onun gideceği yere salmayıp ipler gererek bir çok şekiller verirler, oda bu iplere sarılmaya mecbur olur ona dolanır gider.

Bu esirlik buna yetmiyormuş gibi güneşte düşmandır sabah, serinliğini güneşe terk ettikçe bunun çok canı sıkılır nihayet her taraf ısındıkça sabahki güzel kokusunu, latif rengini düzgün şeklini kaybedip soler, buruşur bambaşka bir şekil sanki alarak hastalık devresine girer.

Zavallı can çekişip dururken bir küçük yaramaz onu hiç acımadan parmakları arasında sıkıştırarak ha-yatınason verir. Bu karnı yarık ölü akşama kadar bu vaziyette kalır, akşamın hazin rüzgârı bu ölüyü kanatları üstüne alır sonsuzluklara-doğru uçurup gider.

23 Nisanda verilen müsamerede öğrenciler millî oyunlar yaparken

Eşek

Eşek, bilhassa yolu az dağlık memleketlerde yaşayan insanların en büyük yardımcısı, arkadaşı ve dostudur. Onu tanırırsınız: aysız bir gece ve ya kumral bir tozlu yolu andıran rengi vardır. Sırtı yara, bere doludur. Bezen parlak tüylerle kaplı bir deriyle sarılı sırtına, zannederim,

Arkasından yapraklı ağlıyarak rüzgarla oyan buyana sallanıp bir birile kucaklaşarak dertleşirler.

Bu güzel Çiçeklerden günde biri ölür, obir sabah diğerleri ölenin yerine açarlar böylece devrederek her gün kendini gösterir.

Göneş, Güneş! ne olur sen olsun bu narin ve zarif çiçeklere düşman olma, onları soldurma, buruşturma, okşa ve sev. sev!...

3—A 380 Ahmet Ataman

binerek gezmemiş olanınız pek azdır. Kirli dudaklı ağız, burunu; kışın ıslak, yazları ise kara sineklerin en çok toplandıkları yerini teşkil eder. Tunuk, apdal bakışlı gözlerini, uzun bazen sinirli; sinirli dört bir yana oynayan, bazen de sıcaktan başının iki yanına eğreti gibi tutturulmuş yağlı aba parçaları gibi sarkan kulaklarını bilirsiniz. Kuvvetli ayakları sert tırnaklarla nihayetlenir. Eşek bunları çamurlamadan ve ıslatmadan pek fazla çekinir.

Eşek zekidir: Onun yarı sağlam bir köprüden geçirmek imkansızdır. Bilemediği yollarda sahibinin önünde gitmekten arkasından gelmeği tecih eder, Az yer. Kanaatkârdır. onun için bir avuç arpa, biraz saman ve ya ot kâfidir. Dayanıklıdır. Sırtın da epey bir yükü saatlarca yorulmadan yol alabilir. Bütün bu meziyetlerini altüst eden inatçılığıdır:

ZAVALLI SERÇE

keyfine göre hareket eder. Dayaktan korkmaz. Kıvrılır. sıkılır. yorulur; fakat inadından vaz geçmez.

Eşek için tozlu bir yerde serbest kalmak kadar büyük bir zevk yoktur. çifteler atarak bağırır, koşar koşar. Sonra birden durur, yerleri titilamağa başlar. Kulakları dikilmiş, bakışları hırçın. kuyruğu kalkık ne güzel bir hali vardır. M ünasip bir yer bulunca, çılgınca yerlerde yuvarlanmağa başlar. Kalkar gururlu, gururlu etrafı gözler.

Eşegi en çok sinirlendiren at sineğidir. Ona hiç tahammül edemez; tepinir ziplar. koşar ve her çareye baş vurarak sineği defetmeğe çalışır. Böyle zamanlarda eşegin yanında bulunmak, bilhassa üzerinde olmak çok tehlikelidir. Eşegin düşmanlarına karşı kendisini müdafa edebilmesi için kuvvetli çifteleriyle sağlam dışları vardır.

Eşek memleketimizin her yerinde yetişir. bunlardan Merzifou eşekleri yakışıklı, iri ve dayanıklı vücutlarıyla meşhurdur.

Asırlardan beri çiftçimizin aman

O gün bizim kedi, pencerenin yanındaki çardağın altına oturmuş yalanıyordu. Bu kadar iştahla yalanmasına sebep ne idi, ne yemişti? Gayet basit... İşte. Evin tavanında saklanbaç oynayan masum bir yavru kuşun nazık tüyleri.. Kül renkte olan bu tüyler, hayata gözlerini yummuş biçare serçeyi arıyorlar.. Heyhat!.. Ondan hiç bir haber yok.. Çünkü o, bizim kedinin amansız karnında...

Kendilerini düşmanlarından uçmakla kurtaran bu yarattıkları; kimbilir, bu hırçın kedinin tırnakları ondan sonra dişleri arasına nasıl girmiş... Kimbilir!.. Belki bir divar üzerinde ince sivri gagası ile tüylerini karıştırırken, belki Güneşin yaltırlıklı ışığı altında uyurken belki de kanadı kırılmış uçamazken yakaalmıştır..

Ne acınacak hal!.. Ne talihsiz baş!

Yaradan her şeyi yaratırken birerde düşman ysratmış. Acaba serçecik düşmanlarından yalnız uçmakla mı kaçabilir? hayır!.. Tanrının ona verdiği renk, onu tabiate benzettir. O, bir divar üzerinde dururken kimildamazsa tıbbı taş benzer..

Bütün kuşlar kış gelince sıcak yerlere gittiği halde o, bulunduğu memlekette bir yere gitmez.. A-

demeksizin hatırını çeken mahluklardan en başta geleni eşektir. Bu sebepten onu pek fazla incitmek biraz da vicdansızlıktır.

Mahmut Balkan No 617 Sınıf 3

caba neden? Ya yolu bilmiyor, ya hut insanları fazla seviyor, fakat iyice düşünecek olursak! Muhakkak yolu bilmiyor deriz. Eğer sıcak illerin yolunu bilseydi, kışın, kimse-siz, yurtsuz, yuvasız olan fakir çocuklar gibi saçak altlarında titreyerek durmazdı, değil mi?

O, yuvasını saçak altlarına, baca içerlerine yapar. Yaz ve kış ev pencerelerini bırakmaz. Pencere kenarlarına dökülen ekmeğin kırıntılarını yemekten pek hoşlanır.

Hele pencere demirlerine çıkıp cilvelice ötmesi: Yalnızlıktan bıkmış, günlerdir insan aşkıyla tunç gibi yüzü sararmış, sararmış, sapsarı yahut kül rengine gelmiş olan bir şairin şiirini andırır.. Pencere kenarın da biteviye öter.. öter.. Sonra... başını arkaya çevirir gayri ihtiyari bir uçuşla size son vedasını yapar.

Ne güzel vücut, ne güzel ve sevimli yaratık!..

Hemen, hemen bütün kuşlardan hüçük olduğu için mi ne ona «serçe» denmiş.. Belki buunun küçük olması için elinizin en küçük parmağına da «serçe parmak» denmiş..

Yusuvarlak kafası, kül rengi tüğü O tüyleri andırır ince örtüyü.. Topacık göğdesi kanadı kırık Kırık kanatlar için dinmez hıçkırık!

§

Hepimiz severiz bu yavru kuşu Uçarken dinlemez dikçe yokuşu
Sonsınıf 180 İ. Etem İnan

KÖYDE GECE

Güneş ufkun eteğinden kayarak, yavaş, yavaş dağların bağrına gömüldü.

Artık gece simsiyah saçlarını yayıyor, her tarafı alaca karanlıklar sarıyordu.

Sesler bir düğüm haline gelmiş ve hep birden susmuştu. Şimdi her tarafa bir sessizlik çökmüş akşamın yorgun nabızı ağır, ağır atıyordu.

Dağ artık koyu karanlık içinde kaybolmuş, köy evlerinin pencerelerinden sızan ışıklar uzakta bir yıldız gibi titriyordu. Her taraf hatta küçük dere bile bu sessizliği bozmaktan korkar gibi; hafif fakat güzel şırıltılarla akıyordu. Bu sessizliğe canı sıkılmış köpekler durmadan uluyor geceye korkunç bir manzara veriyordu. İşte bu anda sokaktan bir kaç köylükızı omuzlarında testilerle çeşmoden dönmektedirler. Nihayet bunlarda görünmez oldu. Şimdi köyün yakınındaki yalçında bir baykuş acı ve titretici bir şekilde durmadan ötüyor. Köyün koyu karanlık gökleri yara-

Okulun İzçileri

saların kanatları ile döğölüyordu. Sokaklarda köpeklerin koştuğu görülmekte; arada sırada bir atın kişnemesi veya bir inegin böğürmesi işitilmektedir. Gece her tarafta büyük bir gururla hüküm sürmekte ve her şeyi bağrında eritmektedir. Artık geceye karşı gelmek istiyerek gürültü yapılan odalarında ışıkları sönmüş, köy derin bir uykuya dalmıştı. Yalnız karşı yamaçlardan çingirak sesleri geliyor, orada bir sürünün varlığını anlatıyordu. Bu çingiraklara hazine bir kaval sesi katıldı. Bu kaval belkide bir köy yosmasının aşkı ile bağı yanan içli bir çoban çalmaktadır. Bu kaval öyle çalınıyorki bunu duyan herkesin kalbi ince bir duygu ile titrer.

Her taraf yine karanlık ve sessizdir. Bir zaman sonra ayın altın saçları köyün sağındaki ufku

aydınlatıyor; karanlıkları yavaş, yavaş eritiyordu. Artık dağların tepeleri görülmeye başlamıştı. Köyün en yüksek dağının yeşil yamaçının kucağından gecenin tek incisi ay az sonra tamamen ortaya çıkmış gülümsiyerek köyü süzüyordu. Kim bilir şimdi şu köyün üstünde parlayan ve onu kucağına basan ay, nerede? ve kimin? kızıl kanı üstünde parlamakta yahutta sokakta yalın ayak, ve aç gezen ana ile oğlunu seyretmektedir. Güzel ay şimdi kaç çocuk öksüz kalmış, kaç anne saçlarını yolmuştur. Öyle değil mi? Sen şimdi şu köyün mesut göklerini aydınlat ve ona yakından bak: İşte yemyeşil bağ ve bahçeler arasından süzülüp akan bir dere, gökte kendin; köyün ortasında dalgalanan güzel Türk bayrağı.

İşte bütün bunları bana düşündüren ve o manzaraları gösteren aydır.

19 Mayıs'ta Erkek öğrencilerin bir gösterisi

19 Mayıs'ta Kız öğrencilerin bir gösterisi

SON BAHAR

Soğuk ve sisli günler geldi . Hırçın rüzgâr, korkunç seslerini yükselterek daldan dala koşuyor . Artık yazın yakıcı güneşi; yavaş yavaş sisli tüller arkasından bir hayal gibi görünüyor .

Bahçeler hakikaten « Nivton çarkı » nı andırıyor . İşte bu anlarda ressamlar aramakla bulunmayan bir hazine bulmuş gibi koşuyorlar ve kendilerine bir kat daha önem verdiren tabloları busaatlerde yapıyorlar . Ya romancılar ? onlar daha büyük faaliyetler içinde . Muhayillerinde canlanan mevzular bu güzel tablo karşısında daha şahane oluyor .

Öyle ise gece gökteki aya değil onun düşündürdüklerini duy! ve onun aydınlatarak gösterdiklerine bak!

Gece içinde ay: her şeyin rengini değiştiren ve ona letafet veren birine dir .

3 A. No: 638 Zühtü Güney

Ne yazık ki acımak bilmeyen tabiat gün geçtikçe kanunlarını bütün şiddetle tatbik ediyor ; sonbaharın da üç beş günlük bir ömrünü koyuyor . Mini mini kuşlar teessürle ayrılıp, her taraf yalı gömleğine bürünüyor .

Dikkatimi çekiyor : Sonbaharın bitmek bilmeyen dakikaları, herkesin yüzüne elem kırışıklıkları vermiş .. Yeşil kırlar şimdi kimsesiz Çiçekler boynunu bükmüş . Artık bu dakikalarda sonbaharı, bize tamamiyle misafir oldu ..

İniltiller gittikçe yaklaşıyor .. ölen ışıkları hava tabakalarını dalgalandırıyor .

134 Türkân Olğay

